

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Veneta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66469)

PROVINCIA
VENETA.

DEGVNT in Veneta Prouincia Socij numero ducenti, sexaginta quatuor, vndecim domicilijs distributi, in Professa Domo Veneta numerantur quadraginta tres, in Collegio Patauino vnus, & quinquaginta, in Veronensi viginti, in Brixiensi septem, & triginta, in Bononiensi viginti duo, in Ferrariensi septemdecim, in Parmensi sexdecim, in Mutinensi nouem, in Domo Probationis Nugulariensi triginta, in Foroliuiensi Collegio quatuordecim, in Placentina Residentia quinque. Omnes valetudine satis firma, Dei gratia, sunt vsi, præter Venetam Domum, quæ tres amisit, quorum loco satis multiplici sænore Deus dedit hoc anno ad triginta.

DOMVS PROFESSA VENETA.

Domum nostram professam Venetjs communis ciuitati morbus sub anni finem exercuit. quo tẽpore nostri domesticos infirmos ita curarunt, vt externos non neglexerint. Porro piam, ac sedulam erga domesticos diligentiam sic admirati sunt externi quicumque illam obseruare potuerunt, vt varijs eam laudibus, atque inusitatis extollerent; mirandumque fuit eo tempore, in tam communi malo precipuum quoddam multorum ciuium erga nos studium,

¶

& beneficentia, qua nostros tum labores, tum dolores
 mirifice subleuarunt. Nostri præterea concessum est
 hoc anno Venei Senatus Consulto, vt, quando per se
 angusta domus nulla alia ex parte laxari poterat, su-
 per vnâ ex salarijs apothecis nobis finitimam ædifi-
 caremus, substructis in ipsa apotheca pilis nonnullis
 tanquam fundamentis, non leui loci, ac boni publici
 iactura. Quo decreto Senatus haud vulgarem erga
 Societatem nostram beneuolentiam præ se tulit, à qua
 etiam beneuolentia profectum est, vt quingentorum
 ducatorum summam, quam P. Possuino, dum hic post
 reditum è Moschouia subsisteret, dono obtulerant, re-
 cusatam à Patre ad nostram fabricam destinarent: cui
 summæ adiecta aliorum piorum hominum subsidia
 rem eo perduxerunt; vt tertiam noui huius ædificij par-
 tem sequenti anno, ac reliquam deinceps confectâ, &
 ad inhabitandum accommodatam nos habituros spera-
 mus. Sacerdotes porro nostri confessionibus audien-
 dis, concionibus habendis, alijsq. pijs operibus in pro-
 ximorum salutem non defuerunt. Confitentium, &
 communicantium in templo nostro multitudo certis
 temporibus solet esse maxima; extra quæ fuit hoc
 anno communicantium nobilitas quam numerus in-
 signior. Quod nostrum bene de omnibus merendi
 studium extra domus nostræ limites effudit sese.
 nam hoc anno instituta est in proximo fano scho-
 la casuum conscientie bis in hebdomada, ad quam
 Clericorum bonus numerus accedit. Catechume-
 nis etiam huius vrbs nostri nonnullam impendunt
 operam: quam ob rem sex hoc anno in templo nostro
 partem

partim Iudæi, partim Turcæ sunt baptizati; præter eos, qui in alijs huius vrbis templis eodem sacro fonte lustrati sunt. Hoc idem nostri faciunt erga alia pia loca quædam, atque in primis illum, qui ab eo ope, quæ periclitantibus puellis affertur, subsidij nomen obtinet: quod opus fuit ciuitati perutile, vt à nostris institutum est, ita etiã à nostris sustentatur, ac promouetur pro viribus. Ad publicas custodias, ac triremes itum est frequenter, & non sine fructu: nam triremium duarũ remiges prope omnes confessione expiati, cælesti pane sunt refecti, magno ipsorum gaudio, qui aliquandiu tanto bono caruerant. Monasteria sacrarum Virginum nonnunquam inuisimus; triaque ex ijs tum hortationibus, tum sacramentali confessione iuuimus; sed vnus ex tribus fructus insignior, & mutatio explicationem exigit narrationem. Est in ea vrbe Monasterium Virginum, nobilitate ac numero facile princeps; huius paullatim labente disciplina, ita licentia creuerat, vt excusso obedientiæ iugo viuerent arbitrata quæque suo, sine professione, sine vlla votorum, ac legum religiosarum obseruantia. cum autem ex ijs remedijs, quæ multa ad restituendam eius loci disciplinam adhibebantur, nullum succederet; tandem, Deo auctore, Patriarchæ. Principiq. venit in mentem nostris hoc negotium comittere. quamobrem ambo communi consilio P. Benedictum Palmium Prouinciæ illius Visitatorem accersunt, eique monasterij tum famam, tum salutem vehementer commendant. Pater Sacerdotem vnum è nostris eò statim destinat, quidq. ac quomodo rem tractet, diligenter instruit. ille collo-

E quijs,

quibus, hortationibus, consilijs, sacramentis intra paucos dies rem eò adduxit, vt omnes communi consensu ad suis Pastoris obedientiam redierint, factaque generali totius antea actæ vitæ confessione Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum magna doloris, pietatisque significatione sumpserint; ac paullo post multa ex ipsis sollempnibus votis Deo se rite obligarint, ingenti totius monasterij, atque adeo ciuitatis vniuersæ lætitia, & gratulatione; quod etiam propediem factura dicuntur reliqua. denique vbi abundauit delictum, ita spiritus sancti gratia superabundauit, vt spiritualibus nostræ Societatis exercitijs omnes pœne, magna animi contentione sese ad virtutem, ac religiosam vitam accenderint: id quod egregie præstant, nam, & communem vitam agunt, priuatis emolumentis omnibus sublatis, & præter horarias preces, singulas horas pie meditando consumunt, examen conscientie nullo die omittunt, singulis festis diebus communicant; aliaque id genus efficiunt, quibus exercendis in dies plurimum proficiunt. Dicit vix potest, quantum ex hac vna re, & existimationis, & beneuolentiæ nostris accesserit, tum ab ipsis Virginitibus, tum vero à Principe, ac Patriarcha, Senatoribus grauissimis compluribus, ac demum ciuitate vniuersa, cuius per aliquot dies sermones pœne omnes in hoc vno opere prædicando, celebrandoque fuere.

COLLEGIUM PATAVINUM.

Habet Collegium Patavinum præter consuetas templi, Scholarumque etiam ex duplici congregatione, Purificationis una, quæ publici potissimum gymnasii Doctioribus, atque auditoribus constat, altera, quæ civibus omnis generis Oratorij nomine vulgo nuncupata, occasionem copiosæ messis, quam confessionibus, hortationibus publicis, privatisque, aliisque nostræ Societati consuetis officijs sedulo curant nostri. Vir quidam primarius, cum in omne religiosorum, atque adeo ecclesiasticorum genus, tum vero in nostros aperte insensus, dum per urbem ambulat, lapsu pedis forte concidit; eoque casu crus illi alterum confractū est: in qua calamitate resipiscens, confessarium è nostris aduocari iubet, eumque sæpius ante, ac post confessionem incredibili benevolentia significatione complexus, palam professus est, se in posterum, si vita suppetat, acerrimum Societatis nostræ fore defensorem: quem tamen eius animum nobis experiri mors paullo post subsecuta non permisit. Mulier quæ marito mortem machinabatur, nostris confessa, ab ea insania reuocata est, & ad optimam frugem traducta. Comædus insignis à tam turpi studio, atque adeo à tam perniciofa Societate distractus; cuius exemplum secuti sunt alij duo ex eadem Societate: quæ mox trium præcipuorum sociorum damno pœne soluta est. Hæretici reconciliati nonnulli; ex quibus vnus fuit vir grauis, & doctus,

E 2 cui

cui etiam patenti data est brevis institutio piè, catholiceque viuendi. Exercitia spiritualia tradita non quidem omnibus, qui id expetebant, sed ijs duntaxat, quibus per domus angustias, & alias occupationes licuit. Consuetudo concionandi, orandique coram sanctissimo Sacramento palam exposito, totis tribus ante Ciner alia diebus, sollemni caerimonia, magnaue populi frequentia hoc anno retenta. Monasteria Virginum confessionibus, concionibusque sæpe adiuta, id à nobis, vel ipsis Virginibus, vel etiã Episcopo, aut eius Vicario contendentibus. Classes quatuor humanitatis, Episcopi Patauini beneficentia, sunt apertæ; quæ statim à nobilibus adolescentibus tum Venetis, tum Patauinis, atque ex alijs finitimis vrbibus celebrari cœptæ sunt: accessione præsertim noui Collegij, quod educandis, & cum doctrina tum pietate imbuendis nobilibus adolescentibus, eiusdem Episcopi opera institutum hoc anno est.

COLLEGIUM BRIXIENSE, ET
Veronense.

BRixiæ generales confessiones auditæ permultæ; vnus siquidem Sacerdos excepit ad triginta. multi etiam pacificati inter se, qui implacabiles inimicitias gerere videbãtur. in hac re insignis pacificatio fuit inter duas primarias familias; in quibus dum frustra complures laborant, vnus ex præcipuis aduersarijs rē totam cuidam è nostris permittit; qui tū forte absens, cum vehementer expectatus in urbem redisset, ita rē
compo-

composuit, ut utrique parti cumulate sit satisfactum. Eadem plane ratione sublata est inter ecclesiasticos viros magna perturbationis occasio. Inter duos etiam religiosos viros orta gravissima dissensio nostra opera est repressa; reconciliatisque animis impeditum, quod imminebat graue scandalum. Alij duo, & fratres, & nobiles grauiter inter se offensi, non aliter vnquam, quam per nostros reconciliari potuerunt. Episcopus nostros tum frequenter adhibet, & consulit, tum vero in absoluendo, dirimendisque controuersis quæ in ea vrbe multæ nascuntur, vicarium sibi ac socium nullum alium, quam ex nostris vnum adsciuit. suam vero erga nos beneuolentiam in eo vel maxime declarauit, quod quendam, qui contra nostros pro arte histrionica scripserat, palam excommunicauit; librisque quotquot erant impressi, publice concrematis, exsilio etiam multauit. Neque Collegium Veronense in colenda vinea Domini vltimas tenet; atque tum alia ad Dei gloriam proximorumque vtilitatem insignia gesta sunt, tum illud potissimum, quod vir grauis, qui obstinato animo proposuerat, ac palam profitebatur illatas sibi iniurias ab inimicis vlcisci omnes, in eoq. proposito annos aliquot vixerat, cum ab eo furore nunquam vel à grauissimis viris multum id ab eo contendentibus dimoueri potuisset; nostrorum tamen precibus euictus cessit, atque inimicis suis reconciliatus est.

COLLEGIVM BONONIENSE.

Bononia præter consuetas festis diebus toto anno conciones in templo nostro, vnus etiam è Societate Quadragesimæ tempore, in aede cathedrali magno lectissimorum hominum frequentia, fructuque concionandi munus exegit. multæ quoque ad sacras virgines habitæ cohortationes, quarum fructus in vno præsertim monasterio enituit; in quo præterea monialibus singulis exercitia spiriualia tradita sunt: vt omittam alios multos, qui sese nostris eodem studij genere exercendos cõmiserunt: tanti enim sunt à Cardinali vrbis illius Archiepiscopo, nullum vt ad sacros ordines, nisi in eo exercitationis genere aliquando versatum promouere consueuerit. Qui templum nostrum frequentant, ij tanquam nostræ vocationis æmuli in aliena salute procuranda, puerorũ greges, quos Christiano cathechismo ex instituto erudiunt, ad nostrum templum identidem perducunt, vt à nobis ad sacram synaxim rite suscipiendam instruantur: neque solum opere, ac labore, sed etiam precibus, & exemplo iuuat ciuitatem: siquidem tribus postremis Bacchanalium diebus, permulti ex ipsis, partim interdium supplicarũt coram Christi corpore vsque ad vesperam ieiuni, partim noctu sese flagris acriter ceciderunt. Ad nostra munera accessit hoc anno cura Heluetij præsidij, quo vnus è nostris concionis, confessionisq. caussa mittitur. Sed hos labores nostros haud ingrata ciuitas bonis, ac frequentibus eleemosinis tum ad victum, vestitumque nostrum, tum ad Ecclesiæ ornamentum remunerari studet. sex enim hoc anno sacerdotales casulas è seri-

co, tres preciosos amictus circumuestiendo tabernaculo, palliumque pro altari vnum auro intertextum dono accepimus. Archiepiscopus bis hoc anno sacram Eucharistiam in templo nostro publice populo ministravit, videlicet die Iouis, qui est ante Quinquagesimam, & festo Natiuitatis B. Virginis, magno nobiliū comitatu, et communicantium numero, quibus diebus pransus apud nos est, & ab vno ex magistris oratione latina exceptus. Episcopus Placentinus ciuis Bononiensis ad capessendū Episcopale munus iturus, vnum ex nostris secum adduxit; cuius opera egregie vsus est, in familia, suæque diœcesis administratione recte instituenda.

COLLEGIUM FERRARIENSE.

NEque dissimilia fuere in proximis iuuandis sociorum Ferrariensium studia. Cōfessiones enim generales audiere permultas eorum, qui multos iam annos aut prorsus abstinerant, aut abusi confessione erant. Agonizantibus non semel præsto fuerunt vocati, inter cæteros autem prægnanti mulieri; qua mortua id egerūt, vt dissecto eius vtero fetus adhuc viuēs baptizaretur. Iudæos quoque Christianæ fidei rudimentis instruxerunt; qui deinde baptizati sunt. inter hos mulier quædam insignis fuit, quæ animi robore quam ætate maturior, vt suos qui suspicati, id quod erat, christiana sacra eam meditari, diligentissima illam custodia obseruabant, pia, prudentique astutia falleret; fingit habere se; quæ cum Ducis Vrbinatis coniuge grauisima de re conferat: perducitur à suis

nihil inde suspiciatibus aduersi; impetratur aditus atque colloquium remotis arbitris; aperit illa consiliū suum de Christiana religione suscipienda, parentum, atque affinium importunam in impediendo tam salutari proposito diligentiam accusat, opem denique, ac patrocinium implorat, ut voti sui compos fiat. vbi id rescitum est à suis, qui eam deduxerant, fremere ac tumultuari cœperunt, sed frustra. tandē enim effecit mulier, ut se Dux ipse Ferrariensis, & quam dixi, Urbini Ducis vxor sacro è fonte susceperint: iamq. consilij haud pœnitens filiam quadrimam summa contentione poscebat ad baptismum. Feminae octo à turpi vita reuocatae sunt, ex quibus duæ sese Deo consecraverunt; aliae ferme idem expetunt. nonnullae etiam occulta impuritate pollutae, vel matrimonio iunctae, vel alia ratione à flagitijs abductae. Inter discordes, atque inimicos, qui se capitali odio persequerantur, pax constituta. ex his fuit mulier, quae nouem annos totos cū mariti sui intersectoribus grauissimas inimicitias exercuerat, neq. ab eo furore vel Principum virorū auctoritate, precibusq. dimoueri potuerat; hæc nostrorum suasu sponte remisit iniuriam, ac generali confessione expiata vitam instituit valde laudabilē, in eaque etiam num perseuerat. Duorum amentia, qui sese ad singulare certamen mutuo prouocauerant, obuiam itum est à nostris; quorum etiam opera factum est, ut alii duo à simili scelere deterrerentur. Vir quidam primarius nostris potissimum, & si minus antea sibi notis, ad erogandam in pauperes magnam pecuniæ summam vii voluit; quibus iam vitur valde familiariter, agitque

agitque cum illis serio de millium aliquot nummum restitutione. In catechismo pueris vrbanis æque ac paganis explicando nostri, vt antea, laborant diligenter, ac præter consuetos fructus, qui ei muneri præest sacerdos, cum aliquando in sicarium quendam incidisset, audissetque illum nescio quid oblatrantem tam pio labori, grauius hominem obiurgauit: quamobrem is respiciens, Patri eidem paullo post rite confessus, odia, quæ multa, & grauius nutriebat, omnia deposuit, ita constanter, vt prouocatus deinde ab inimico ad pugnam, etsi facile eum lædere poterat, negauit tamen se confessum iam vllas amplius inimicitias exercere. quo responso ita commotus est alter, vt & confessus pariter sit ipse, & affinem alterum eiusdem uitæ hominem, exemplo suo ad idem faciendum impulerit. Alij duo viri nobiles iam pridem inter sese dissidentes, cum forte ad audiendos pueros christiana rudimenta decantantes in quodam oppido conuenissent, illico reconciliati sunt. Ex nostris auditoribus, usque in primis, qui sunt ex Congregatione B. Virginis, permulti solidæ virtutis, vt se illis obtulit occasio, insigne specimen dedere; potissimum vnus, cuius amore compulsus flagitiosa quædam mulier, sese in eius familiam insinuauerat; & vt summam sibi apud familiares omnes beneuolentiam officiosa sedulitate conciliasset, constantem tamen iuuenis animum nunquam permouit: qui odoratus improbam femine mentem, minatus est parentibus, nisi illa domo primo quoque tempore pelleretur, se aliud migraturum.

COLLEGIUM PARMENSE, ET
Foroliuense,

PArma in templo nostro festis diebus communi-
cant ad ducenos, reliquis intra hebdomadam ad
quinquaginta. Bacchanalibus ferijs sacrosanctum Eu-
charistiæ sacramentum in templo nostro totos quinq.
dies expositum est, ingenti ciuitatis admiratione, ac
fructu, nobiles enim feminae non pauca, ex ijs etiã, quæ
per eos dies profanis antea tripudijs solerent interes-
se, intra templi nostri septa ad precandum dies totos
se receperunt. Ter toto hoc anno disputationes de
christiana doctrina, cuius sunt classes duodecim, om-
nesque nostrorum ductu reguntur, habitæ sunt à pue-
ris, tum seorsim à puellis; in ijsque præmia distributa
ad ducenta, præsentem semper Episcopum, & interdum
etiam Ducis Vrbinatis matrem, quæ ad Episcopum con-
uersa, eo nostros ornauit testimonio, vt diceret beatas
esse ciuitates, in quibus nostri viuerent: simulque à no-
stris petijt in scriptis catechismi publice examinandi
rationem. Cum pueri hoc anno communi quodam mor-
bo morerentur complures; ex ijs plerique preces ex
catechismo, quas fuerant à nostris edocti, cantionesq.
vel in extremo spiritu iucunde admodum vsurpabant.
Coniuges duo nec ignobiles, & ætate florentes, cum
septem annos communi consensu castitatē seruassent,
tandem de consilio confessarij è nostris, voto etiã sese
obstrinxerunt, vna cum filia iam nubili; ac paullo post
vxor est mortua, magna cum animi voluptate, quòd eo
in statu migraret ad dominum. Multis dum agerent
animã, præsto fuere nostri; quin illis etiam, qui pro-
pter

pter coniurationem in ipsum Ducem capite sunt damnati. quorum in eo supplicio pia, & constans alacritas eo maiorem toti ciuitati letitiam attulit, quo minorem tam felicitis exitus spem fecerat mors, quam in ipsa custodia sextus coniuratus sibi sponte consciuerat. Amicorum benignitatem hoc anno maiorem quam antea sunt experti nostri, occasione falsi rumoris de ablato nostris à Duce consueto subsidio. In dextro templi nostri latere arā exstruendam curauit femina quaedam nobilis, quæ ara ita eleganter, apteque cecidit, ut alterā ex aduerso propediem speremus.

In Collegio Foroliuensi non defuit nostris occasio tum bene de ciuibus merendi, tum virtutis exercendæ atq. ostendendæ: siquidē in turbulenta quadā tēpestate contra ipsos exorta summam animi tranquillitatē conseruarunt: neque tamen negauit Deus afflictæ familiæ suæ solatium; nā præter propensam erga nos ciuitatis vniuersæ voluntatem, præcipuum etiā Cardinalis Vercellensis Pontificij legati studium in nostros exstitit; quippe qui Foruiliuū ingressus ad templum euestigio nostrum rei diuinæ causā venit, & postremis duobus Bacchanalium diebus in Collegio nostro diuersatus est valde familiariter, exceptus à nostris oratione latina versibus, emblematisq. variij generis: quibus omnibus est mirifice delectatus. absens deinde concionatorem nostrū à R. P. Generali impetratum secum abduxit.

DOMVS PROBATIONIS

Nugularensis.

IN Nugularensi Probationis Domo Nouitij ad omne religiosi officij munus diligēter instruuntur.

Festis

Festis diebus pueros in nostro gymnasio christiana doctrina erudiunt; quorum bona pars ex vicinis etiã pagis eam ob caussam ad nos confluunt, tanto ardore discendi, ut vrgeant ipsi potiusquam vrgeantur: ac dimissi ad templum bini procedunt iusto agmine, litanias B. Virginis decantantes magna populi voluptate. Camillus Comes eius domus fundator ita fauet huic operi, ut præter præmia, quæ multa victoribus distribuit, ab ineunte anno ad messem vsque centenos quotidie pauperes domi suæ aluerit ea lege, ut catechismo erudiantur, antequam accumbant. quamobrem multi qui iam senes ne dominicam quidem precandi formulam probe tenerent, omnia sibi ad salutem necessaria edidicerunt. Porro pueri quantum proficiant, tum ex eo facile intelligitur, quod in alijs edocendis magistros agunt sane quã apposite, tum vero ex facto nuper de septenne puella periculo, quæ interrogata de quæstionibus theologicis tam recte respõdit, atque sapienter ad omnia, ut omnibus maximam admirationem afferret. Eiusdem catechismi causa nonnulli ex nostris in vicina oppida dimissi sunt magno populorum fructu, & Parochorum voluptate. Vnus autem è nostris Patribus in prolimo pago diebus festis concionatus est, tanta populi frequentia, quantum capere locus haud poterat: cui ad permouendos audientium animos non parum profuit occasio femina cuiusdam energumena, quæ quoties concioni interueniebat, ita identidem deformabatur aspectu, ut mali demonis effigiem, aut excitum ab inferis simulacrum diceres: & quæ nullis exorcismis vnquam moueri potuerat, vel ad vnum Patris verbum,

verbum, non quidem de rebus subtilibus, ac theologicis, sed directa viuendi ratione præsertim ex ijs, quæ in doctrina christiana continentur, diro furore percitata distorquebatur, vt stridore horribili, atque eiulatu compleret omnia. quamobrem nonnulli metu perculsi, ex templo sese proripiebant, alij misericordia comoti in lacrimas prorumpebant. Non prætermisit Pater tam opportunam occasionem inuehendi in aduersarij nostri crudelem tyrannidem; & explicandi quam immaniter sæuiat in animos nostros, qui sic exagitet corpora. Fiebat interdum, vt quiescere iussa femina statim in genua prouolueretur, ac reliquo corpore consistens, caput modo iactaret gemebunda, stridensque horrendum in modum, ac linguam exereret, oculos circumuolueret, vultuque toto repente nigresseret. Qua ex re fructus non mediocris est consecutus; peierandi enim, blasphemæque consuetudo sublata; odia, et inimicitia à multis depositæ, sceleraque alia grauissima exterminata. Alter ex nostris Patribus diuini verbi causa missus in oppida finitima, ita benigne, & humaniter est exceptus, vt ipse miraretur tanti fieri nostros homines à viris illustribus, ac Prælati, quibus ille ita satisfecit, vt eorum exemplo nonnulli Episcopi ac Prælati alij nostros in suas dioceses aduocarint. Quod etiam fecerunt viri aliquot primarij cum morbo conflictarentur, vt nostris confessi æquiore, vt sperabant, animo morerentur; in his Guastallæ Princeps femina Cardinalis Boromæi soror, quæ cū grauius ægrotaret, non nisi à nostris Penitentia, & Eucharistia sacramentis suscipere voluit. Comes quidam suæ ciuitatis nobilitate, atque

te, atque opibus facile primus, cum graui, & periculo-
 so morbo laboraret, vehementer optabat, è nostris ali-
 quem, cui, & peccata confiteri, & suum ex hac vita di-
 scessum committere tuto posset; quem impetratū ubi
 adesse vidit, sublatis in cælū manibus, suauissime com-
 plexus est, stupentibus omnibus tam subito exhibita-
 tum, qui dudum tam graui marore premeretur: mox
 ei confessus Christi corpus genibus in nuda humo posi-
 tis, insigni pietatis, ac reuerentiæ significatione susce-
 pit. cumq. ad eā vsq. diē graues inimicitias cū vna ex
 præcipuis eius ciuitatis familijs exercuisset, ob eamq.
 causam ciuitas tota duas in partes diuisa esset; quod
 neq. Gubernatoris, neq. Episcopi, neq. Ducis ipsius au-
 ctoritas efficere potuerat, vt ea discordia, sedaretur,
 eiusdē Patris rogatu effectū est. itaq. is inimicos, quā-
 do aliter conueniri non poterant; accersiri ad se iubet,
 præsentēsq. verbis affatur humanissimis; precatusque
 veniam singulos amplectitur: quod eius exemplo com-
 plures alij eodem in loco fecere, ad quos eadem simul-
 tas pertinuerat: Quorum ex mutuis complexibus, la-
 crimisq. incredibilis non modo tota domo illa, verum
 etiam tota ciuitate lætitia consecuta est: multiq. viri
 nobiles ad Patrem tanquam eius rei auctorem gratu-
 labūdi conuenere: ipseq. ciuitatis illius Episcopus non
 aliunde proficisci tantum opus, quam à nostræ Socie-
 tatis viro potuisse professus est. Ea res tantam animi
 voluptatem egroto attulit, mox vt habere melius cœ-
 perit, qui tamen antea deperditæ valetudinis habeba-
 tur à medicis. Substitit ibidem Pater tres, aut quatuor
 dies, quoad insigniter conualescere visus est. quo tem-
 pore

pore egrotus neque illum à suo latere discedere, neque alios à quoquã nisi de Deo sermones haberi passus est: multaque ad astantium, quorum erat ingens perpetuo numerus utilitatem, & saepe dixit ipse, & à Patre dici curavit, ex quibus illud non videtur omitendum, quòd medicos grauitè increpauit, qui suos egrotos de confitendi officio, ex sanctæ matris Ecclesiæ sanctissimo decreto non commonefaciunt; id quod in posterum obseruaturum sese medicus præcipuus pollicitus est. Cuiusdam etiã impio consilio, qui ex desperatione uxorem cum liberis multis clam deserere constituerat, opera nostrorum occursum est. Camillus Comes cū Societatem nostram amat, atque obseruat vniuersam, tum vero eam domum ita completitur, vt multo maiorem nostris de rebus sollicitudinem, quam de suis præferat. itaque, & crebris nos muneribus, eleemosinisque auget, et hortos domesticos muro circūcingere statuit, quos etiã multis ipse sua manu arboribus conserit. Scholas nostras pueri ad centum frequentant, plerique ex finitimis vrbibus. Casus etiã conscientiæ bis in hebdomada Canonicis, nostrisque præleguntur.

RESIDENTIA PLACENTINA.

Placentiæ, vt anno superiore scripsimus, Collegiũ est institutum: id dum ex ædificatur, cæteraq. aptatur, tres, vt initio dixi, ea in vrbe tantisper commorantur. Magnum est Societatis nostræ nomen, magna opinio, vt facile sit ex his primordijs coniicere, quanti sint fructus ex constituto Collegio sperandi. Vir nobi-

nobilis, qui multos annos à Domino contenderat, ut Societati nostræ domicilium ea in vrbe habere liceret, ubi primum ingressi Placentiam sumus, aureos centū nobis eleemosina nomine donauit, calicem unum, & quidquid Sacerdotibus duobus ad rem diuinā instruendis est necessarium. Aream habemus pro Collegio exedificando satis amplam, & ad laxandos à laboribus animos hortum satis amœnum: agrum præterea quantum satis est ad mille circiter aureos quotannis percipiendos. Episcopus fanum affine à Pontifice nobis impetrauit; quo tamen iustis de causis non dū vsi sumus. Neque vero defuit occasio exercendi munera

Societatis, quibus maior Collegij, scholarumque cupiditas est iniecta ciuitati: sed quo minus ei fiat satis,

per aliquot annos obstabit domicilij

exedificatio.

RESIDENTIA PLACENTINA

PRO-